

Відьма в мені. Книга 1

КУПИТИ

Про книгу

Тридцятирічна відьма Белл Блекторн працює в лондонській книгарні Lunar Books і тримається подалі від усього магічного. За винятком невеликих заклинань, щоб почистити книжкові полиці та приготувати чашку чаю. Проте одного дня книгарню відвідує таємничий незнайомець, на ім'я Рун. Він повідомляє Белл, що ковен вимагає підтвердження її відьомської майстерності. От тільки Белл, здається, вже геть забула, як це - чаклувати по-справжньому.

*Для дівчат, які зростали в захваті
від відьом і завжди знали:
магія спалахне просто на кінчиках їхніх пальців.*

Розділ I

ДИВИНА ТА Й ГОДІ

Відьма завжди відчуває присутність людини, наділеної магією. Ще до знайомства, ще до того, як проявиться чаклунство, вона на рівні інтуїції вловлює її прихід. Спершу це відгукується на шкірі — поколювання, як від шипучих льодяників або як легкий електричний розряд. Потім змінюється повітря. Воно стає гостріше, солодше, майже мідне на смак. Далі — запах, виразний, мов земля, і попіл із солодкістю хрустких яблук у карамелі. Усе це змішується в густий п'яний аромат тепла і дому. І понад усе — поколювання в пальцях і вухах, мов іскра від сірника спалахує й розпалює жар інтуїції. Навіть звук кроків іншої відьми нашіптує: щось наближається.

Белл мала прекрасне відчуття магії, от тільки користі з нього було небагато. За свої двадцять дев'ять років, триста шістдесят три дні й кілька годин життя вона так і не зустріла чаклунів чи відьом. Хіба що крім своєї матері. І бабусі, яка вже кілька років тому покинула цей світ. Була ще одна коротка й украй незручна зустріч у день її п'ятнадцятиріччя. Тоді до Белл навідалися двоє глав ковену, щоб розпочати її період Затемнення. Але відтоді дівчина майже нічого не пам'ятала, крім того, як червоніла, ховала обличчя за волоссям й щосили сподівалася, що все якнайшвидше скінчиться. Після того, як сили Белл підтвердили, вона не мала жодного зв'язку з ковром. За усталеною традицією, відьмі дали простір самотійно пізнавати свої здібності.

Мамині спокійні добросерді заклинання становили частину її щодення, тож відчуття магії завжди було поруч. Та сила жила всюди — така звична,

що не потребувала жодного великого відкриття. Потік енергії, який лився від Бонні й огортав Белл щоразу, коли та була поруч, був для неї настільки природний, що дівчина навіть не помічала цього відчуття.

Відьма вже давно не сподівалася зустріти когось магічного. Чарівники ставали дедалі рідкіснішими з кожним поколінням, тож дівчина не бачила сенсу шукати таких, як вона, і накликати собі зайві клопоти. Белл жила спокійним життям серед звичайних людей — і цього було цілком достатньо.

— Белл, що я тобі казала про ці картки постійних клієнтів? Ти роздаєш штампи всім поспіль, а в мене від цього лише збитки!

Вайолет була бездоганною бізнес-леді. Її дорогі костюми завжди витримувалися в ніжних відтінках синього або фіолетового — звичка на все життя, що гармоніювала з іменем. Сріблясте волосся вкладали й фіксували лаком двічі на тиждень. Тепер власниця книгарні ручений срібний ціпок. Та особливого шарму Вайолет халася повільно, але впевнено, спираючись на витончений срібний ціпок. Та особливого шарму Вайолет надавала колекція її вінтажних шаликів — здається, за всі роки в Lunar Books Белл жодного разу не бачила на ній того самого двічі. Хоча Вайолет усе ще наглядала за магазином, останнім часом вона з'являлася тут нечасто — раз чи два на тиждень. Зайде, перевірить пил на полицях, потягає всіх за щоки і обов'язково переконається, що Белл не роздає штампи всім поспіль.

— Вай, — кинула Белл через плече, поки вкладала стопку новинок у їхній тимчасовий дім. — Зараз друга дня, четвер, у книгарні ніде яблуку впасти. Думаю, тобі не варто хвилюватися, що я роздаю паперові закладки. Дівчина звелася навшпиньки, щоб поставити на верхню полицю громіздке зібрання з міфології, а потім чемно пройшла крізь натовп покупців назад до Вайолет.

Жінка глянула на неї трохи винувато й простягнула кілька випадкових книжок у твердій палітурці.

— Ну, ти ж знаєш, я насправді не проти. Навіть навпаки, мені подобалося, як ти колись клала їх у кожен книжку, наче маленький сюрприз. Але Крістофер каже: «Бережи дрібні гроші, і великі примножа..»

— Крістофер багато чого каже, — перебила Белл.

Брови Вайолет миттєво злетіли вгору, і відьма поспішила виправитися:

— Що, безперечно, чудово. Мені завжди подобався його внесок. Це ж ясно. — Вона прочистила горло. — Просто... ще звикаю до того, що він тепер повсюди запроваджує всякі зміни.

КУПИТИ